

40 – ISUS S-A OCUPAT DE COPII?

Într-o zi, niște mame și-au adus copiii la Isus ca să-i binecuvânteze. Ști tu ce s-a întâmplat? Incredibil! Ucenicii au început să-i alunge. „Duceți-vă! Duceți-vă! Duceți-vă în altă parte, nu-L deranjăm pe Isus pentru copii!” Din fericire, Isus i-a văzut, i-a chemat înapoi, i-a luat în brațe și i-a binecuvântat. Dar S-a mâniat foarte tare pe ucenici.

„Ce faceți aici?”, le-a spus. „Lăsați copilașii să vină la Mine! Nu trebuie să-i oprim, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este pentru cei ca ei.”

Da! Isus primește toți copiii. Dar ucenicii erau departe de a fi preocupați de acest lucru, pentru că copiii nu erau principala lor preocupare. Așa că le-a spus o poveste, o poveste despre un păstor. La țară erau multe turme pe vremea aceea și toată lumea cunoștea păstori. Ca să poată înțelege cu toții. Este o poveste foarte simplă, dar care ne pune pe gânduri pentru că, după cum ști, în micile Sale povești, în pildele Sale, Isus a ascuns întotdeauna mari adevăruri.

Să ascultăm cu atenție pentru a descoperi adevărurile ascunse în această parabolă. O vei putea citi din nou în Evanghelia după Matei, versetele 10-14 din capitolul 18.

CELE MAI BUNE DE LA PĂSTORI

Primăvara, când iarba începe să crească și florile înfloresc, păstorul merge la munte cu turma sa. Pajiștile sunt verzi, presărate cu flori de toate culorile vesele. Aerul este pur. Apa din pâraie este limpede. Oile și mieii lor sunt fericiți să găsească iarbă proaspătă și fragedă. Își cunosc bine păstorul. El este mereu cu ele. Dimineața, el este cel care deschide ușa stânei și le conduce la cele mai bune pășuni. Seara, când le cheamă, se adună în jurul lui. Îi recunosc imediat vocea. El ia calea spre stână și ele îl urmează, cu capetele plecate, ghemuite una lângă alta. Toată ziua, el este acolo, lângă ele, în timp ce pasc liniștite. Știe numele fiecăruia. Aceea e Bouclette, este creată!... Cealaltă cu picioare negre, ei bine! da! E Picioare-Negre! Aceea e Alba! Arată ca un ghem mare de lână albă! Iar micuța care face tumble acolo e Năzdrăvana. Trebuie să-l ai mereu sub supraveghere!

Într-o seară, când soarele începe să se ascundă în spatele vârfurilor, păstorul își aduce turma și, ca întotdeauna, își numără oile una câte una. Când ajunge la 90, simte o ușoară neliniște în inimă... 96, 97, 98, 99... Dar, lipsește una! Numără din nou: 96, 97, 98, 99!

- Fără îndoială, îmi lipsește una! Își spune el, din ce în ce mai îngrijorat. Unde poate fi? E pierdută! Nu o pot lăsa singură noaptea. Trebuie neapărat să o găsesc.

El lasă pe cele 99 la caldura în stână, își ia din nou toiagul și pornește pe cărarea de munte. Noaptea e deja destul de întunecată. Strigă...

- Hu! Hu! Nimic! Strigă din nou. - Hu! Hu! Nimic! În afară de muntele care îi răsună vocea: „Hu! Hu!”

Își grăbește pasul și continuă să strige.

- Unde ești, unde ești, oiță? Nu te teme. Sunt eu, vin după tine! Ai căzut într-o răpă? Ești rănită? Răspunde-mi! Sunt eu, păstorul tău!

Caută. Caută din nou. Strigă. Strigă din nou fără să obosească. Ascultă, dar niciun behăit! Departe, acolo jos în vale, aude câțiva câini lătrând și părând să-și răspundă unul altuia și e din nou liniștea grea a nopții.

- Poate că e acolo, în spatele aceluia tufiș? Sau acolo, în groapa aceea?

Urcă, coboară, urcă înapoi, alunecă, se agață de crengi, se rănește de pietre. Se oprește o clipă să-și tragă sufletul. Se uită în jur, dar e foarte întuneric, lumina lunii e acoperită de nori. Ascultă cel mai mic zgomot, dar tot nimic; așa că pornește din nou la drum.

- E pierdută, își repetă, „trebuie să o găsesc!

Merge de ore întregi. Își imaginează câini care ar fi putut-o ataca sau un lup care ar fi putut-o devora. Munții sunt periculoși; animale sălbatice pândesc noaptea, căutând pradă. Deodată, se oprește să asculte mai bine. I se pare că aude un zgomot. Sună ca un behăit slab, acolo, în depărtare.

- Da! Cu siguranță ea e. Asta e! Trebuie să fi căzut acolo!

Începe să alerge. Se apropie, o ia cu grijă în brațe, o mângâie. Este cuprins de bucurie.

- În sfârșit! Ce fericit sunt! Era pierdută și am găsit-o!

Tremură de frig, dar și de frică. Ciobanul

o pune pe umeri. O liniștește, vorbind ca și cum ar fi înțeleș:

- Mergem acasă. Vei găsi căldura stânei. Nu te teme, sunt aici acum! Nu mai ești singură!

Și iată-le din nou plecând. Oaia este încrezătoare, liniștită. Behăie de mulțumire. Parcă îi mulțumește! Stă confortabil acolo, pe umerii solizi ai păstorului ei. Întoarcerea este plină de bucurie! În stână, auzindu-i sosind, oile se trezesc.

- Uite-i! Uite-i! Este un cor de behăit vesel.

ȘI TU ȘI EU!

Să vedem împreună ce ne învață această poveste a păstorului? În primul rând, oile, ce reprezintă ele? Despre cine vorbește Isus? Da, vorbește despre cei mici, copii, oameni care au credință în El. Le compară cu oile. Și păstorul, cine este el? Da, este El, Isus. El este bunul păstor.

Și cine este oaia pierdută? Ai ghicit? Ei bine, îi reprezintă pe toți cei care nu sunt încă în turma Lui, care sunt departe de El, pierduți, care nu-L cunosc sau care nu cred în El. Sunt ca această oaie pierdută, complet singuri, fără protecție, separați de El. Așadar, care este marele adevăr pe care Isus l-a ascuns în această mică poveste? Ați ghicit? El vrea să știm că a venit pe pământ să-i caute și să-i mântuiască pe toți oamenii, dar și pe toți copiii, chiar și pe cei mai mici. Și tu la fel! Pentru a rezuma această poveste, îți propun versetul 10 din Evanghelia după Luca – capitolul 19: „**Isus a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.**”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această parabolă ne spune clar că Dumnezeu nu vrea ca niciunul dintre acești micuți să se piardă și Isus afirmă că atât copiii, cât și adulții sunt pierduți, dar că El a venit să-i mântuiască. Acest adevăr este atât de important, încât nu vrem să-l uităm. Copiii noștri au nevoie de Bunul

Păstor pentru mântuirea lor, motiv pentru care împărtășim cu ei această veste bună a iubirii lui Dumnezeu și îi încurajăm să vină la Isus. Dacă nu au făcut-o încă, ei bine, haideți să continuăm să ne rugăm pentru ei, astfel încât să o facă cât mai curând posibil.